Ч. 22. Субота 28 січня (10 лютого) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

До ситуациї на Угорщині.

Теперішне положенє на Угорщині займає зі взгляду на внутрішні і заграничні відносини нашої монархії найперше місце в політиці. Від того, як впорядкує ся або не впорядкує ся діло з Мадярами, зависить дуже богато не лиш на самій Угорщині але й в нашій половині держави. Длятого все, що стоїть в звязи з теперішною, найострійшою, яка доси була, кризою на Угорщині, заслугує на як найбільшу увагу, щоби можна завчасу зміркувати, що може принести або й принесе найблизша будучність.

Отже, як з Будапешту доносять, в кругах коаліциї переважає погляд, що тепер треба вести борбу дальше і то далеко енерґічнійше, як доси. В сій цїли має нині в пятницю відбути ся засїданє поодиноких партий належачих до коаліциї, а завтра, в суботу, в ратушевій сали засїдань відбуде ся засїданє всїх парляментарних партий — отже поправді засїданє парляменту, котрий урядово відрочено — під проводом Кошута. Що дальше буде, то покаже ся, але вже тепер заповідають деякі ґазети тяжку кризу. В „Budap. Tagbl.“, котрого начальним редактором єсть віцепрезидент палати послів, Франц Болґар, появила ся статия, в котрій доказує ся, що зірванє переговорів, котре тепер треба уважати за рішуче і дефінітивне, доведе до нової і тяжкої кризи в справі войсковій. Згадана ґазета пише:

„У відповіди коаліциї на королївске посланиє предкладано безпосередно ухваленє континґенту рекрутів і буджет войсковий. Коли же парлямент буде розвязаний, то не лиш ся користна ситуация буде усунена, але ще й партия независимости верне в компанії виборчій до своєї власної проґрами та буде вести борбу о самостійну угорску армію. Борба в справі войсковій не буде вже вести ся о поодинокі, з войскового становища поправді маловажні концесиї, вже не о справу язикову, але о заведенє самостійної національної армії. Нагоди до розмотаня запутапин на жаль не використано. Не знаємо, які суть наміри правительства незгідного з конституциєю, куди оно хоче повести Угорщину і монархію. Але о тім ми переконані і уважаємо за свій обовязок то сказати, що відступленє від дороги мирного залагодженя кризи доведе до кризи в армії. Средства сили, якого би рода они й не були, не доведуть до нічого. Будуть знов шукати мира, але устав армії не вийде з тої борби в теперішній єго формі, як би то ще в сій хвили було можливе.

Щож задумує зробити правительство? Отже після новійших вістий єсть насамперед певною річию, що Монарх підпише автономну тарифу митову і заключені вже угоди торговельні найдальше до 21 с. м. з тим застереженєм, що їх пізнїйше ухвалять законодатні тіла; правительство оголосить о тім розпоряджене і введе ті угоди в житє. Дальше єсть певною річию, що парлямент найдальше дня 1 марта буде розвязаний. Наконець можна ще й то сказати, що правительство буде з цілою строгостию закона виступати против комітатів, що ставлять пасивний опір, та повисилає до всїх тих комітатів, що ставили доси опір, цїсарских комісарів. Правительство рішило ся пуступати в сей спосіб з цілою енерґією, де того буде потреба. Всякі вісти, мов би цілий кабінет або поодинокі єго члени мали подати ся до димісиї, суть безосновні“.

Яко причинок до історії цілого спору коаліциї з Короною треба занотувати ще й слїдуючий факт, котрий вказує на відносини серед самої коаліциї.

В середу зібрав ся був виконуючий комітет коаліциї на нараду, котра тревала кілька годин і остаточно не довела до нічого. О чім там раджено, не можна було довідати ся докладно; говорено лиш, що розходило ся о приготовленє материялу для конференциї на суботу. Аж пізнійше стало звістно, що предсїда-

---

4)

На Кавказї.

Після дра Вірта, дра Райна і др.

зладив К. Вербенко.

(Дальше).

На Кремли єсть ще найбогатший і найславнїйший на всю Росию монастир, званий Чудов, оснований ще в 1365 р. Тут була давнїйше резиденция російских патріархів, котрих як і все висше духовеньство в Росиї вибирано лиш з помежи черцїв. Монастир сей красуєсь зверха аж одинайцятя красками.

Для всїх церков і монастирів на Кремли єсть одна спільна дзвінниця, звана Іван Великий, збудована в 1600 р. Єсть то вежа з 5 поверхами, висока на 82 метрів, а на нїй висить 34 дзвонів, з котрих найменший „будденний“ важить 13.000 кільоґр.; найбільший „від сьвята“, котрим дзвонять лиш у великі сьвята, важить 66.000 кільограмів. Але сеєї дзвони, хоч і як великі, суть нічим против того, що тепер розбитий спочиває перед дзвінницею на ґранітовім підмурованю високім на 1 метр. Дзвін той то ніби цар всїх дзвонів і єго длятого називають „цар колокол“. Він важить 201.924 кільоґр., єсть в горі на 27 а долиною на 56 цент. грубий, а разом з кулею і хрестом на вершку 7 метрів високий і має довкола 20 метрів. Під ним могло би змістити ся яких 200 людий. Він має зверха написи і украшений всїлякими горорізьбами, котрі представляють царя Алексія Михайловича, царицю Анну Івановну, Спасителя, Матір Божу, сьв. Івана Хрестителя, апостола Петра, окруженого анґелами і сьвяту Анну.

З написи на дзвоні видко, що єго вилив із старого материялу московский ливар Маторін в 1735 р. на приказ цариці Анни. Він спочивав первістно на тім місци, де єго вилито, аж в 1737 р., коли згоріло руштованє, на котрім він висів, упав він на землю і тоді розпук ся і один кусень відлетів з него а сам дзвін вбив ся був глубоко в землю. Майже 200 літ стояв він так вритий в землю, аж в 1836 р. архітект Монферран добув єго із землї та поставив на тім місци, де він і тепер стоїть. Відпавший від него кусень стоїть припертий до постументу; він єсть звиш 2 метри високий і важить 11.000 кільограмів.

Найориґінальнїйшою і одинокою в своїм роді єсть церков сьв. Василия Вел. в Кітайгороді, при Червоній площі, напротив Спаских воріт Кремля, збудована на памятку здобутя Казаня в 1552. Кажуть, що коли цар Іван Грозний побачив сю церков, она єму так дуже сподобала ся, що він казав будівничому вилупити очи, щоби тої другої такої не побудував. На будову сеї церкви і єї орнаментики зложили ся стилї всходу і заходу, стиль індийский, перский, візантийский і романьский. Церков має тринайцять бань і веж, а кожда иньша, одна до другої неподібна, а мимо того всї представляють одну гармонійну, хоч фантастичну цілість.

А тепер придивім ся сьвітским будівлям, передовсім на Кремли. Тут передовсїм впадає в очи величезна царска палата, збудована в роках 1838 до 1849 після плянів архітекта Константина Тона. Она має вздовж 121 а вглубш 128 метрів і в нїй є три великі парадні салї і 700 компат. З сею палатою держать ся: Ґрановітая палата, так названа від форми каміня у фасаді, збудована ще в 1491 р. а пізнїйше часто відновлювана. В сїй палатї єсть лиш одна однїсенька величезна саля; давнїйше приймали тут царі заграничні посольства, а тепер відбуває ся тут пир підчас коронациї царя. До Ґрановітої палати ведуть т. зв. червоні сходи, на котрих звичайно показуєсь цар по коронациї народови. За сею іде друга палата, звана Теремом, збудована в 1636 р. На захід від сих двох палат тягне ся вздовж Александрівского парку велика палата, звана Потешний дворець; давнїйше був тут царский театр а тепер містить ся в нїй московска комендантура. На полудневім кінци сеї палати єсть т. зв. Оружейпая, царска скарбниця, котра, як кажуть в Москві, представляє вартість пятьдесять разів по пятнайцять мілїонів рублїв! Тут знаходять ся коронні ювелї, ціла збірка корон і тронів та всїлякі инші дорогоцінности, тут суть збірки всїлякого оружия і зброї і т. п. Межи монастирями Чудов а Вознесеньским єсть т. зв. малий Кремль або Николаївска палата, збудована за цариці Катерини II. Дальше єсть тут сенатска палата, де суть бюра найвисших властий і палата сьв. Синоду зі славною бібліотекою давних патріархів, в котрій знаходить ся дуже богато старословяньских рукописий з найдавнїйших часів. Наконець єсть тут ще арсенал і касарня а перед

тель комітету Франц Кошут виступив з внесенєм, щоби видати маніфест до народу. Тому спротивив ся пос. Васоній, запримітивши, що положенє єсть далеко труднійше, як щоби угорский нарід міг лиш тим вдоволити ся, аби від виконуючого орґану більшости своїх заступників слухав лиш звучних слів. Слідуючий бесідник бар. Банффі спротивив ся тому внесеню також і мотивував свою спротиву ще яркійше. Він заявив, що не має зовсім охоти брати на себе одвічальности за ту відповідь, яку коаліция дала на королівске посланиє. Він не хоче брати на себе одвічальности хоч би лиш длятого, що первістний уклад відповіди коаліцийного комітету ріжнить ся дуже значно від урядово оголошеного акту. Можна по тім дуже докладно пізнати, що при укладаню тексту відповіди коаліциї переступлено значно і над потребу первістний уклад а то в дусї тих сумнівів, які підносили ґр. Андраші і президент палати пос. Юст. Тодї предсїдатель виділу відложив ухвалу маніфесту на пізнійше.

Виходить із сего, що коли комітет коаліциї зібрав ся був тамтого тиждня в понеділок, щоби перший раз уложити свою відповідь на посланиє короля, ухвали єго були уложені далеко користнійше як ті, які в два дні опісля появили ся в тексті урядового акту. Говорять отже загально, що тота зміна наступила під впливом гостини Юста у Кошута а внаслїдок ще инших впливів уложено єї ще значно острійше.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Угорска криза. — Подї в Росиї.

В палаті послів вела ся на вчерашнім засїданю дискусия над проектом закона о охороні краєвої продукциї хмелю. Промавляв пос. ґр. Шептицкий, котрий доказував, що сю справу можна би зовсім добре змістити в законї о нечестній конкуренциї а аж по ухваленю сего закона треба би приступити до специяльного закона о хмелю. Опісля промавляв мінїстер рільництва ґр. Букоа і ухвалено внесенє комісиї, взиваюче правительство, щоби при ухвалюваню угод торговельних з Росиєю, Америкою, Франциєю, Болгариєю і Анґлиєю установили таке мито, котре би дало можність вивозу хмелю з Австриї, дальше внесенє о іменованю фахового знатока хмелю в мінїстерстві рільництва і наконець внесенє о підпираню продукциї хмелю.

Мінїстер справ внутрішних відповідав на інтерпеляцию пос. Пильоя в справі галабурди, яку викликали Всенїмцї з нагоди торжества в честь словінського посла Стрітака, і сказав, що поліция все предвиділа і поробила заряджения, щоби недопустити до галабурд. (Для поясненя треба додати, що Всенїмцї скликали були свої збори на той сам день, на ту саму годину і до того самого льокалю, що словіньскі студенти почитателів свого поета, а то мусїло очевидно довести до галабурди). — Пос. Шенерер протестував против того, що европейске правительство асиґнувало суми на спільні видатки держави, хоч дотичного закона не предложено.

В комісиї войсковій вела ся дискусия над континґентом рекрутів. При сїй нагоді мінїстер краєвої оборони Шинайх дав обширне поясненє, в котрім зазначив, що вступні роботи в справі реформи служби войскової вже скінчені. Предложенє опирає ся на основах угоди з Угорщиною з 1867 р., але що порозуминє з Угорщиною в найблизшій будучности не може бути осягнене, то наради над предложенєм о двол̈ітній службі войсковій стрічають перешкоду. Мінїстер зазначив при тім, що цїсар стоїть непохитно при засадах угоди з 1867 р.

Виконуючий комітет угорскої коаліциї радив вчера дальше над ситуациєю. Заким приступлено до порядку дневного, ухвалено на внесенє бар. Банффіго резолюцию заявляючу, що хоч комітет виконуючий не може простувати всїх хибних донесень ґазет, то однак мусить зазначити, що зовсім фальшиві суть вісти, поміщені в ґазетах, о оногдашнім дуже важнім засїданю кабінету. (Гл. вступну статию — *Ред.*).

В Севастополи розпочав ся вчера під проводом ґенерала Андреєва процес против проводирів ворохобнї на воєннім кораблі „Потемкін“. Обжалованих єсть 110 людий а головними обжалованими суть поручник Алексїєв, тодїшний командант „Потемкіна“ і корабельний лікар др. Галенко. Обжаловані стоять під закидом, що брали участь в явній ворохобни і робили заходи, щоби теперішний лад державний знищити, злочин, за котрий грозить кара смерти.

Ґен. Лїневич доносить з Харбіна під датою 6 с. м.: Ґенерал Ренненкампф вмашерував дня 5 с. м. до Чіти без проливу крови. Жителїв міста роззброєно і арештовано 200 революціонерів; кількох аґітаторів втекло. Ґенерала Холщевнїкова усунено з єго посади задля того, що не робив а на єго місце місце іменовано ґен. Сишевского. Після звіту ґен. Ренненкампфа ґенерали Полковнїков і Сишевский ручать за то, що в цїлім забайкальскім краю настане борзо спокій.

Новий італїяньский кабінет складає ся із слїдуючих мінїстрів: Сонїно, предсїдательство і справи внутрішні; ґр. Ґвічардінї, справи заграничні; Люцатті, скарб, Салянтра, фінанси; Бозеллї, просьвіта; Саккі (радикал), справедливість; Карміне, публичні роботи; Пантано, рільництво; ґен. Бальдісера, війна; Морін, маринарка. Лїберал Галльо має стати президентом палати послів. Більша часть мінїстрів то самі первородні фахові люди а ґен. Бальдісера єсть найпершою повагою войсковою на цїлу Італію.

Новинки.

Львів, дня 9-го лютого 1906.

— Найдост. Архикнязь Франц Фердинанд був дня 6 с. м. з своєю женою кн. Софією Гогенберґ на снїданю, устроєнім американьским амбасадором у Відни Сторером. То перший случай, що член Найв. Цїсарского дому був в гостинї в американьскій амбасадї.

— Ц. к. краєва рада шкільна іменувала заступниками учителїв в ґімназиях: Олек. Гривака в V. ґімн. у Львові, Жигм. Домасевича в IV. ґімн. в Кракові, Тад. Гаврися в I. ґімн. в Перемишли, Мар. Дїнстля в ґімн. Франц Йосифа у Львові, Прокопа Лукасевича в рускій ґімн. в Тернополи і Ад. Загурского в VII. ґімн. у Львові; — перенесла заст. учителїв в ґімназиях: Ів. Матлаховского

сими будинками стоїть 875 пушок, відобраних Французам в 1812 р. і одна величезна пушка, звана „цар-пушка“, що важить 2400 пудів або кругло 39.300 кільоґрамів.

Через Спаскі ворота виходимо на велику площу, звану „Червоною площею“, що відділяє Кремль від Кітайгорода. З сею площею вяжуть ся важні і сумні спомини історичні. На сїй площи проголошено Димитрия самозваного царем, на сїй площи гинули тисячі людий, котрих царі уважали справедливо чи несправедливо за своїх ворогів. Посеред сеї площі, майже як-раз напроти Спаских воріт і церкви сьв. Василия знаходить ся кругле підвисшене місце, обведене камінним поручем; тут на приказ царя четвертовано людий і відрубувано їм голови а від того се місце й до нинї називає ся Лобное место. Сюди по занятю Казаня і по убитю всїх єго жителїв привезли були в клїтцї татарского хана. Сюди вертав Іван Грозний, коли на єго приказ убито, задушено, спалено або утоплено в Новгороді 60.000 людий. Але на сїм місци, що наводить тілько сумних згадок, стоїть і памятник росийских народних героїв Мініна і Пожарского, проводирів в борбі з Поляками в 1612 р.

Поза Червоною площею на північний всхід від Кремля єсть Кітайгород, нинї осередок великої торговлї в Москві. То єсть друга найстарша часть міста, котра нинї разом з Кремлем творить першу часть. Тут зараз коло площі суть т. зв. Ряди, по части деревляні будинки з крамами; на місци других деревляних рядів побудовано величезний будинок з пасажами і складами. Тут єсть біржа, купецкий дім і дім боярина Романова, відновлений в 1869 в старім стилю. В 1534 р. був Кітайгород обведений муром, в котрім було вісїм брам.

Місто Москва займає 67 квадратових кільометрів простору і тягне ся від північного сходу на полудневий захід звиш 14 кільометрів далеко, отже майже рівно дві милї, а на сїм просторі живе 1,136.000 душ. Доми тут з виимкою середини міста, званого звичайно лиш „ґородом“, по найбільшій части на один або два поверхи високі, з городами і будинками господарскими, обведені мурами або парканами. Більша часть міста єсть по лївім боці ріки, менша по правім. Північно-всхідна часть кінчить ся величезним парком, званим Сокольнікі, а полудневo-західна „Дєвічим полем“, де в давних часах відбували ся народні ігрища і де мусїли представляти ся цареви красавицї міста і краю. Се місце нинї по найбільшій части забудоване. Тут єсть нова унїверситетска клїніка а недалеко від неї женьский монастир, званий Новодевічим, в котрім колись цар Петро І. замкнув був свою сестру Софію, а перед єї вікном казав вішати сотки єї приятелїв: її же самій казав що хвиля пригадувати дзвонами єї грішне житє і недалеку смерть. Недалеко звідси, за рікою, єсть Воробєва гора, звідки дуже красний вид на цїле місто і звідки Наполеон приглядав ся, як Москва горіла і як в сьвітлї того огню тонула єго слава і сила.

Хто підпалив Москву в 1812 р.? Говорено давнійше, що місто підпали були таки самі Росияни на приказ верховного команданта росийского войска Ростопчіна. Докладні розслїди з найновійших часів показали, що Москву підпалили таки самі Французи. Войско француске, впавши до міста, з котрого повтїкали були майже всї жителї, розбігло ся по домах і зачало рабувати. Тодї то зачав горіти насамперед базар недалеко Кремля, де зовсїм не було Росиян, лиш самі Французи а від так займило ся й цїле місто. Наполеон і єго команданти не робили нїчого, щоби огонь пригасити. Директор дому знайдів Тутолмін, очевидець, котрому без сумніву можна дати віру, доносив цариці, що коли займив ся був дім знайдів а він старав ся огонь пригасити за помочию сикавок, француске войско знов дім підпалило. А мусїв то бути страшенний огонь, коли зважити, що із 9158 домів, які тодї мала Москва, остало ся лиш 2656. Наполеон хотів очевидно спаленєм Москви змусити росийске правительство до мира.

(Дальше буде).

з Коломиї до Дембиці, Вяч. Яблоньского з Ясла до Ряшева, Мих. Мазгая з Дрогобича до Самбора, Йос. Баєра і Стан. Ляха з Самбора до Дрогобича, Сем. Мордавского з Золочева до філії V. ґімн. у Львові, Стан. Филимовского з Самбора до Золочева, Ів. Оржеховича з V. ґімн. у Львові до І. ґімн. в Ряшеві, Ад. Піша з ґімн. Франц Йосифа до І. реальн. шк. у Львові, Вит. Висоцкого з Золочева до ґімн. Франц Йосифа у Львові, Ант. Дудика з Сянока до І. ґімн. в Перемишли, Бол. Рахлевича з Ясла до Сянока, Сев. Дрозда з І. ґімн. в Перемишли до Ясла, Льва Зільбермана з Вадовиць до І. ґімн. в Терноноли, Ант. Кшановского з Ясла до Бохні і Володим. Буриштиньского з Ярослава до філії V. ґімн. у Львові.

— **Доповняючий вибір** одного члена ради повітової в Долині з міских громад розписала Президия ц. к. Намістництва на день 13 марта с. р., а одного члена тої ради з більшої посілости на день 14 с. м.

— **Руский театр** під дирекциею п. Садовского приїздить сими днями з Перемишля до Львова і розпічне представленя в понеділок дня 12 лютого в сали тов. „Яд Харузім“ при ул. Бернштайна.

— **Великий сніг** упав вчера і нині у Львові і покрив грубою верствою всї улиці і доми. Львовяни майже не зазнали сего року санної, але здаеть ся, що і тепер не довго будуть санкувати ся, бо сьвіжий сніг топить ся, а крім того львівский маґістрат без пощади вивозить его фірами поза місто.

— **Пригода п. Крушельницкої.** „Gazeta Lwowska“ дістала таку вість з Риму: Як звістно, п. Саломея Крушельницка сьпіває тепер в королївскій опері в Турині. Отже сими днями славна артистка мало ще не стала ся жертвою нахального нападу з боку якогось залюбленого. Коли минувшого року сьпівала в театрі Constanzi в Римі, почала діставати листи з горячими любовними заявами від якогось італїяньского підофіцира, що з партеру одушевляв ся еї особою та голосом. Листи були такі горячі, що п. Крушельницка кидала їх правильно до коша. Але чим дальше, коли залюблений не діставав відповіди, став писати все нахальнїйше, просячи о сходини і прикрашуючи листи трупячими головками та штилетами. З виїздом п. Крушельницкої урвались очивидно листи з огнистими звіренями. Однак сими днями підофіцир прибув до Турину, вичитавши в дневниках, що его богиня там сьпіває, і пробував війти до еї комнати в Европейскім готели, щоби виявити їй свої чувства. Артистка закликала службу в готели і веліла его випросити. Не досить на тім, бо незабаром одержала знов лист з любовними закликанями, в котрім залюблений доніс, що буде ждати на неї при вході до театру. Наслїдком того артистка звернула ся до поліциї, котра арештувала божевільного під театром Regio і упімнувши его в послїдне, вислала назад до Риму.

— **Пожар лїсів.** З Медиолану доносять до віденьских часописий: В північній Італії, вздовж зелїзничого шляху сьв. Ґоттарда, лютить ся величаньский пожар лїсів, викликаний искрами переїзджаючої льокомотиви зелїзничої. Пожар лютить ся на просторі 30 кільометрів. Богато будинків цілком знищених, між ними також кілька церков. Населене утїкає громадно з загрожених околиць.

— **Похорон** тіла короля даньского Християна IX. відбуде ся після найновійших розпорядків — як доносять з Копенгаґи — дня 18 с. м.

— **На дохід „Народної лїчниці“.** Під покровом Впреосьв. Митрополита Андрея Шептицкого відбуде ся в великій сали „Народного Дому“ в неділю дня 11 лютого с. р. великий декляматорско вокальний вечір в дохід „Народної лїчниці“. Проґрама: Часть І. Івана Франка „Мойсей“ поема, відтворить п. Лев Лопатиньский. Часть ІІ. 1. а) Лисенко: „Якби мені мамо намисто“, б) Воробкевич: „Соловій“, в) Лисенко: З опери „Різдвяна ніч“ ария Оксани, відсьпіває п-ні Фільомена Лопатиньска. 2. Бортняньский: а) Концерт н-р 4 „Воскликніте Господеви“, мужеский хор при акомпаняменті фортепяну, б) „Да молчит!“ мужеский октет a capella, в) „Да ісправит ся молитва моя“ тріо (п. Насїчиньский, тенор — п. Абрисовский, барітон — п. Подолиньский, бас) з хором в супроводі смичкової орхестри відсьпіває хор питомців духовної семинариї. 3. а) Людкевич: „Черемоше, брате мій“, б) Матюк: „Цьвітка дрібная“, в) Лисенко: „Дівчино рибалонько“ відсьпіває п. Лев Лопатиньский. Супровід фортепяновий обняли п. Богдан Вахнянин і п-на О. Ясеницка. Початок точно о годині 7-мій вечером. Підчас виконуваня поодиноких точок двері до салї будуть безусловно замкнені. Ціни місць: Крісла перворядні 3 кор.; другорядні 2 кор.; третьорядні 1·50 кор.; вступ на салю 70 сот., на ґалєриї 50 сот. Білети можна дістати в „Сокільскім базарі“ (ріг ул. Руської і Бляхарскої) та в „Народній лїчниці“ (ул. Петра Скарги ч. 4) а в день концерту від 6-ої год. вечером при касї. Наддатки на цїли „Народної лїчниці“ принимають ся з подякою.

Телеґрами.

Відень 9 лютого. На нинїшнім засїданю вела ся дискусия над пільгами стоячими в звязи з законом о рентових оселях в Галичині. Комісия предложила внесеня: 1) Обезпечене видаваних листів рентових; — 2) признане тим листам пупілярної безпечности; — 3) увільнене від стемплїв і належитостий всіх подань, скриптів довжних і документів.

Кутаіс 9 лютого. (П. А.) Вчера по полудни зранено на смерть в осередку міста шефа округа Беґамова. Виновники втекли.

Пенза 9 лютого. (П. А.) Вчера по полудни убито шефа поліциї Кондратова. Убийники втекли.

Риґа 9 лютого. (П. А.) Чутка о уступленю ґен.-ґубернатора Соллогуба і ґубернатора Сеґінцева єсть безосновна. Вісти о ситуациї в Курляндиї і Естонії суть вдоволяючі; рух революцийний притихає. Менше вдоволяючі суть вісти з Лївляндиї, де революционери допускають ся замахів і щодень оголошують маніфести засуджуючі урядників державних на смерть. Ґен. Орлов з віддїлом войска вирушив туди, щоби завести спокій.

Петербург 9 лютого. До „Слова“ доносять з Севастополя під вчерашною датою, що офіцири, котрі в процесї поручника Шмідта домагали ся публично, щоби заспокоено жаданя моряків, будуть перенесені на далекий Вехід. Серед обжалованих, що знаходять ся на корабли „Саратов“ і кількох иньших кораблях, проявляє ся якесь заворушене. На панцирнику „Катерина II.“ арештовано кількох офіцирів.

Токіо 9 лютого. Парлямент приняв по оживленій дискусиї пропозицию правительства, щоби военні податки і дальше побирати. Ухвалено також закон о утвореню фонду консолїдациї довгів державних.

НАДІСЛАНЕ.

— **Лише 1 корону** стоїть річник 1905 „ДОБРИХ РАД“. Зміст: 388 порад, 94 рисунків, 101 дописів, а 138 поучаючих афоризмів. — Річники з минувших лїт продають ся за половину ціни. — Передплата на 1906 рік 2 К. Адреса: „Добрі Ради“ — Стрілецкий Кут (Буковина).

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск. Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан. Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).